

Velký rychlostest v terénu

Autor: Qark

Datum: 27. 04. 2006 22:45

URL: <http://www.qark.net/clanek/velky-rychlostest-v-terenu>

Vždycky mě zajímalo, jestli má nějaký smysl oslovovat holky, které kolem vás jen procházejí a jestli je možné je nějak v té krátké chvíli zaujmout natolik, že by neodmítly i okamžité pozvání na rande. Rozhodl jsem se to proto během uplynulých čtrnáct dní testovat, abych zjistil, jaké jsou šance. A protože krásné počasí vytáhlo do ulic plno pěkných děvčat, dalo se testovat skoro na každém kroku.

Začalo to na přechodu

Slečna stála na druhé straně ulice a oba jsme čekali na zelenou. Pokukoval jsem po ní, a když blikla zelená a my se míjeli, usmála se na mě. V tu chvíli mě vlastně napadlo zrealizovat tento test a vyzkoušet, jestli jde pozvat na rande i slečny procházející kolem vás, a tak jsem to zkusil a promluvil na ni.

„Ahoj, spěcháš moc?“ – překvapil jsem ji otázkou.

„No ano... já nevím, ani ne.“

„A nešla bys se mnou někam na kafe?“

„Na kafe? Asi ne...“ - Chvilka přemýšlení – „Jako teď?“

„Teď hned. Pojd', zvu tě. Můžeme si v klidu popovídat a pár minut tě určitě nezabije.“

Slečna souhlasila a tak jsem šli hledat nějakou blízkou kavárnu. Tam jsem se dozvěděl, že nikoho nemá, že se před několika měsíci rozešla a zatím kvůli práci ani nějak neměla čas a chuť si hledat někoho jiného. Každopádně ta dívka byla moc fajn.

Když přišlo na placení, sáhl jsem do kapsy a zjistil, že nemám u sebe ani deset korun. Ráno jsem totiž platil nějaké složenky a pak jsem si chtěl vybrat z karty a úplně jsem na to zapomněl. Ona se tomu zasmála, zaplatila a brala to zcela s humorem. Dokonce měla legraci z toho, jak jsem při placení zblednul. Pak mi navrhla, že jí to můžu vrátit někdy příště... a tak jsme se další den setkali znovu. (ale to už je jiná kapitola)

Kdy jsou šance minimální?

Docela často se mi stalo, že jsem na procházející dívku promluvil a ona mě zcela ignorovala, i přestože musela vědět, že mluvím na ni. Prostě jen nasadila takový pohled, kterým se podívala skrz mě a šla dál. Přiznám se, že já občas podobně reaguji, když mě oslovují nějakí cizí lidé a já nemám chuť se bavit, protože právě nad něčím přemýšlím.

Nejdůležitější tedy je nějak zařídit, aby si vás dívka všimla. Nejlépe se mi osvědčilo, upoutat pozornost dívky letným dotekem na rameno. Ale to zase u některých aktivuje nedůvěřivost a obranu, protože jim narušíte jejich osobní prostor.

„Ahoj, mohl bych...“

Divný pohled typu „Co chceš?“

„...nevíš náhodou, kde je tu nějaká skvělá kavárna?“

„Ne.“ - a šla dál

V případě, že se tak stane, zvolte jako oslovení raději nějakou žádost o pomoc, čímž její obrannou reakci neutralizujete. V té chvíli byste ji spíše neměli hned balit, protože vás tak blízko k sobě nepustí, ale zkuste ji raději o něco požádat.

„Ahoj, počkej chvíli.“

„?“

„Můžeš mi poradit, jak se dostanu na Náměstí Svobody?“

„No to je tam.“ – ukázala prstem někam před sebe, nahoru, skoro do nebe.

„Až tak vysoko?“ – Začal jsem významně sledovat ubíhající mráčky na obloze.

„Ne“, usmála se, „musíš rovně a pak doprava.“

„Díky, jsi hodná. A nezašla bys se mnou ještě na kafe.“

„No já musím do práce.“

„Tak přijdeš trošku později. Přece každý den neradíš zoufalým pocestným, kteří tě potom zvou někam na kávu.“

„Tak dobře...“

- Docela pěkně jsme si popovídali, ale měla přítele. Dokonce plánují svatbu.

Další problém je, že musíte zařídit, aby dívka přestala mít tendenci odejít pryč. Když totiž lidi zastavíte nějakým oslovením, může se stát, že mají chuť pokračovat ve svém směru někam dál od vás a při odchodu vám tak na půl huby odpovídají. V tom případě se mi osvědčilo místo „mohl bych“, použít něco přímého, to je spíše zastaví. Zbytek už je na vás a na ní.

„Počkej chvíli, potřebuji se tě na něco zeptat.“

„?“

„No rád bych tě pozval na kafe.“

„Cože, no raději ne.“

„Proč? Máš teďka něco důležitého, že nemůžeš jít ani na chvíli na kafe? Zvu tě. Jedno kafe tě nezabije a přijdeš na jiný myšlenky.“

„Já teďka nemám čas a taky někoho mám.“

Dobré šance

Takovou šanci máte, když narazíte na dívku, která se bavit chce, nebo jste ji nějak zaujali. Například, když jdete proti ní, setkáte se spolu očima a usmějete se na ni. Tímto jste už na sebe upozornili a potom stačí jen oslovit, a když bude vstřícná, můžete klidně rovnou zvát na rande.

Tahle dívka se na mě podívala, když jsme kolem sebe procházeli. Usmál jsem se a ona mi úsměv opětovala.

„Ahoj... Počkej chvíli.“ (doběhl jsem ji)

„Proč?“

„No rád bych tě teď pozval na kafe.“

„Já kávu nepiju.“

„A co piješ?“

„Spíš čaj.“

„Dobře, skočíme někam na čaj, ale musíš mě navigovat...“

Podívala se na hodinky a pak souhlasila a vyrazili jsme.

Rekapitulace

U velkých testů občas lidé získávají dojem, že mi všechno jde skoro samo a bez problémů. Je to samozřejmě tím, že prezentuji často jen úspěchy. Neúspěch totiž nebývá zajímavý pro čtenáře, zvláště, když z dívčiny strany třeba nepadne ani žádné slovo. A jak má potom člověk takový monolog prezentovat, že :-). Vzhledem k tomu, že většinou používám stejné věty v úspěšných osloveních i v neúspěšných, tak vlastně o nic moc nepřicházíte.

Každopádně si myslím, že si alespoň tento test zaslouží nějakou rekapitulaci.

Takže tady je:

** Oslovil jsem celkem 25 holek,

** 7 z nich dělalo, že si mě ani nevšimlo a šlo dál,

** 18 dívek mi však nějak odpovědělo,

** ale jen 12 z těch osmnácti se mnou potom dalo do řeči.

** Z dvanácti dívek šlo na okamžité rande jen 7 (ostatní se často vymlouvaly, že zrovna teď nemůžou, jinak by šly).

** Ze sedmi dívek byly volné jen 4, další dvě měly přítele a zbývající jedna ho pravděpodobně zapřela, nebo nebyla vyrovnána s bývalým vztahem.

** Ze čtyř volných dívek byly dvě kuřačky, takže pro mě zcela nezajímavé.

** Ze zbývajících dvou dívek pro mě byla jen 1 natolik skvělá, že jsem měl chuť ji vidět znovu.

Když si to shrneme, z dvaceti pěti dívek, které jsem oslovit v tomhle testu, šlo na okamžité rande sedm a jen jedna z nich byla pro mě natolik zajímavá, že jsem měl chuť jít i na schůzku další. (což samozřejmě záleží i na mojí vlastní vybíravosti)

Ovšem posouzení, jestli je takový jeden úspěch málo nebo dost, to nechám na vás. Já osobně to celé vidím tak, že jedna je o hodně víc, než žádná.

Navíc, kdybych dívky oslovoval v lepších podmínkách a ne jen při chůzi na ulici, šance by určitě mnohonásobně vzrostly. Dívku, která není v pohybu, je opravdu lehčí nějak zaujmout, než tu právě procházející kolem vás. Přesto i takové rychlé oslovení má smysl.